

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Fata morgana!

V zadnjih dneh sklepali smo z iskrenim veseljem iz izvestnih znamenj, da se nekoliko jasni naše politično obzorje in da prodira zopet stara narodna zavest v one kroge, iz katerih jo je bila prepodila z visoko pomočjo v slovensko zemljo presajena ideja internacijonalnega političnega klerikalizma. Danes pa se nam žalibog že dozdeva, da smo bili vsaj gledé na nekatere per nefas vodilne kroge prehudisti optimisti v svojih vročih rodoljubnih željah in da se nam je le liki fata morgana kazala slika splošne slovenske sloge.

Že preteklo soboto pokazala je „Slovenčeva“ stranka v članku „Ti Kranjci!“, da se kesa tistih spravljalivih besed, katere je bil izpregovoril list v treh prejšnjih člankih in da jej je ljubši boj, nego pošten mir. In tako je ostalo! Molčé je preziral list naš apél na narodno slogo in ljubezen o priliki velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda, molčé je stranka zavrnila našo prijateljsko roko in tudi tistemu spravljalivemu člankarju je menda že odklenkalo, kakor je v katoliški tiskarni odklenkalo že

vsakomur, kdor je govoril o spravi. Za ponudbo sloge in ljubezni naša škofovska gospoda nima odgovora! „Slovenčeva“ stranka kot taka se velike skupščine naše dične šolske družbe ni udeležila in besede o slogi in bratstvu, ki so odmevale v sredo na kršnem Krasu iz ust posvetnih in duhovnih skupščinarjev, izvestno niso segale do srca gospodi v „katoliški“ tiskarni Ljubljanski, kajti inace bi jih ne bili prezrli in zamolčali. „Slovenčeva“ poročilo o letošnji veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, ki je v narodnem pogledu brezdvomno najvažnejše naše letno zborovanje, je sila poučno. Poleg kratkega telegrama, katerega uredništvo najbrže ni upalo obsoditi v koš, privoščilo je to narodno glasilo le v sinočni številki, tedaj stoprav drugi dan po zborovanju, na zadnjem mestu in tesno tiskano v rubriki, kjer priobčuje običajno veselične programe, celih 36 (!) vrst veliki skupščini vseslovenske šolske družbe. Baš toliko prostora je tedaj imel „Slovenec“ za družbo sv. Cirila in Metoda, kolikor ga ima za vsako večjo — nesrečo, dočim je v isti številki na dolgo in široko premleval siamske in španske, rimske in ameriške zadeve. To številko „Slovenca“ naj si da za zrcalo vsak rodoljub — ki še dvomi! Narodnjaštvo? Fata morgana!

A še nekaj družega nas uči to postopanje škofovskega glasila Ljubljanskega — nekaj veselega. Rekli smo, da „Slovenčeva“ stranka ni bila zastopana na veliki skupščini. To je žalostna resnica a vesela resnica je na drugi strani tudi, da je bila v Sežani jako častno in impozantno zastopana vseslovenska duhovščina in da se je ta duhovščina v slogi in ljubezni z nami navduševala za ideje cirilo-metodijske, da je bila soglasna z nami. Iz tega pa sledi z logično gotovostjo sklep, da „Slovenec“ ni, kakor se tako rad ponaša, glasilo slovenske duhovščine in da tudi stranka, stoječa za njim, ni stranka slovenske duhovščine. Hvala Bogu! — Saj ta stranka tudi narodna, odločna in v prvi vrsti narodna ni. Evo dokaza iz najnovejšega časa! V četrtek — torej isti dan, ko je popolnoma preziral veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda iz prejšnjega dne! — člankaril je „Slovenec“ o odkritju Hasnerjevega spomenika v

Ischlu. Vsakdo vé, da je bila to v prvi vrsti nemška, v drugi vrsti nemška in v tretji vrsti nemška slavnost, o kateri je naš list že 22. t. m. tedaj skoro teden dni poprej povedal svoje mnenje. „Slovenec“ pa se v celem svojem dolgem članku skrbno izogiblje besede „nemški“ ter dosledno piše le o „liberalcih“ pur et simple kot slavateljih Hasnerjevih. Man merkt die Absicht! . . . „Slovenčevi“ inspiratorji delujejo trdovratno na to, da bi ljudstvo naš slovenski liberalizem v blagem pomenu besede konfundiralo z nemškim laži-liberalizmom in zategadelj dal je list tudi svojem označenemu članku tako obliko, da bi nerazsoden človek utegnil sklepati, da smo tudi mi slavili spomin Hasnerjev. Kako podla in nepoštena pa je taka nakana, razvida najbolje iz nastopnega citata naše ocene Hasnerjeve slavnosti. Pisali smo dne 22. t. m. doslovno:

„Mi Slovani gotovo nimamo povoda proslavljati spomin Hasnerjev. Ranjki Hasner je bil tovariš Herbštov in Brinzov ter je brez obzira in brez usmiljenja preganjal vse, kar je bilo slovansko. Slavnost v Ischu nas spominja samo na krvave krivice, katere so nam storili Hasner in njegovi tovariši v dobi, ko so še imeli oblast v rokah.“

Pri vsaki priliki in tudi pri tej smo slovesno odklanjali vsako sorodstvo z nemškim lažiliberalizmom, zoper kateri se borimo izvestno dosledneje in vztrajneje, nego „Slovenčevi“ najboljši prijatelji in vender nas svoj pot mečejo v isti lonec z našimi najzagrizenejšimi nasprotniki. Liberalci je liberalci, to je bojni klic teh ljudij — Gladstone ali pa Dunajski Jeiteles, to je „Slovenec“ vse jedno in Bog ne daj, da bi slovenski svet izvedel, da so Nemci ukradli le ime liberalizma za svoje umazane naklepe, kakor je n. pr. marsikdo že ukradel ime katolicizma za svoje . . . Taki nazori in taka taktika zoper narodne somišljenike pa priča, da smatra „Slovenec“ svojo stranko za strogo socijalno o stranko in ker je vsako socijalno vprašanje po svojem bistvu internacijalno, zato je tudi „Slovenčev“ politični klerikalizem internacijalen do zadnje korenine. In narodnost? Na jeziku se pač mora še nositi — a v dejanjih? Fata morgana!

LISTEK.

Janu Kollárju v spomin.

Kolarov glas zvoní: Do bégov, sinja Jadra od mora do Hvalinskog — svuda jeka ječi . . . Slava od radosti suze roni.

Vila ostrožinska.

„Glej! Noč je strahovita, temna; burja tuli, groza povsod in celó zvezde zgrešile so pot. Divje zveri in ujede bežé, polnočne ptice begajo sem in tja, da je večji strah v tej tmíni, da je grožnja strahovita; vsaka živa duša in rod slavjanski sedi ko uspavan v tesni zibeli, da se lažje kujejo svobodi težki okóvi. Vse zlo nas je bilo obkolilo! — A glej čudo! Sredi motne, mrkle, burne noči utrne se zvezda predhodnica novega dneva, koja posije v tisočletno noč jasnim očesom. Sredi slovaškega naroda, v strmečih zelene Tatire visočinah porodi se Jan Kollár, prorok slovanske vzajemnosti.

Minulo je celo stoletje od te dóbe, ko se je v malem mestecu Mošovcih na Slovaškem v Ogrih porodil dné 29. julija l. 1793. veliki pesnik Jan Kollár, vzvišeni in iskreni buditelj ljubezni do na-

roda in domovine, mož poštenjak, plemenit, rahlo čuten, jako skromen in nad vse požrtvovalen.

V mladih letih pohajal je šole v Kremnici, na to evangelijski licej v Požunu in nemško vseučilišče v Jeni. Leta 1819. bil je posvečen v evangelijskega propovednika, l. 1849. je bil pa pozvan profesorjem slovaških jezikov na Dunajsko univerzo, v kojem dostojanstvu je preminul na Dunaji 24. januv. l. 1852. Na njega spomeniku na Dunajskem grobišču vklesane so besede: „Živ jsa nosil v srci národ celý, zemřev žije v srdci národa celého.“

Jan Kollár je bil slavni pesnik in prvi, ki je z veličajnimi zvuki lire svoje širil idejo slovanske vzajemnosti. Prekrasna njega pesen „Slávy dcera“ v petih spevih je najlepši plod novodobnega pesništva in je učakala že mnogo izdaj. Kollár se nam v vseh svojih duševnih proizvodih pojavlja kot navdušeni Slovan, in zdi se človeku, da skoro pretirava. Znameniti so njega spisi: „Razpravy o jméněch národa slovanského (l. 1830.); „O literární vzájemnosti slovanských plemen“; „Hlasy o potřebě jednoty jazyka českého“ (1846); „Národní zpěvanky Slováků v Uhrách“; „Sláva bohyně“ (1839); „Nedělní, aváteční a příležitostné kázání“ (evangeljske propovedi, 1832.); „Staroitalia slavjanská“ (1853); „Cestopis do horní Italie, se slovanskem slavjanekých

umělců všech kměů“ (1843.). Poleg tega je Kollár prispeval v mnoge časopise.

Sedemdeset let je že minulo, odkar je izšla „Slávy dcera“, lirično-epiška pesen nesmrtnega pesnika Jana Kollárja, in je najznameniteje novejšje pesniško delo že zбоk tega, ker je na probujenje češkega naroda bolj uplivalo, nego vsak drug pesniški umotvor. Glas njegov je gromovito odmeval od Dunava do Krkonoških gor, vnemajoč iskreno ljubezen do naroda, budeč zaupanje v lastno moč, vžigajoč vsako srce, koje ni še zgubilo povsem zmožnosti do plemenitejših čuvstev. Njega ideje, čuti in naporí postali so skupni vsému narodu, pesni njegove bodo na veke živele mej narodom! „Slávy dcera“ je obraz slavnih in tožnih dób vseh slovanskih narodov, slavec navdušeno vse, česar je znamenito, in neizprosno karajoč vse, kar je podlega in ničemurnega.

Podstavna ideja izbórní pesni „Slávy dcera“ je: čut ljubezni do domovine in Mine. O tem pripoveduje Kollár v prvem napevu („Sala“), ko ga duhovi vprašajo o polnoči, ljubi li Mino. Na to odgovarja Kollár:

„Mlčím, váhám, rázem rukou v nádra sáhnu, srdce vyrvu, na dvě rozlomím: Na řku jednu vlasti půlku, druhou Mině.“

„Slovenčeva“ označena trdovratna nelojalnost zoper nas na jedni in plemenito in rodoljubno postopanje slovenske duhovščine v Sežani na drugi strani nam je konečno vesel dokaz, da stoji za „Slovencem“ sploh le neka čestihlepna, nespravičljiva, vse zmerne elemente dosledno odbijajoča klika, ki se po vsej krivici identifikuje s slovensko duhovščino ter tako slepi tudi neizkušene svoje tovariše po deželi, kažoč jim fato morgano — domačega brezverstva. In za tem goljufivim znamenjem drvi tudi nerazsodna masa ter bo drvela menda tudi še pri kakih volitvah, liki Hamelski otroci za piščalko „Rattenfängerja“. — A tudi te slave bo nekoč konec, takrat nam reč, ko si bosta preko glav sedanje „Slovenčeve“ hujskane in podpirane klike podala povsod bratsko roko posvetnjak in duhovnik slovenski. In da se ta trenotek bliža — v to nam je veselo znamenje letošnja velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. julija.

Državni zbor.

Dunajski dopisnik klerikalnega lista „Linzer Volksblatt“ javlja iz baje jako zanesljivega vira, da misli vlada v kratkem razpustiti državni zbor. Ministerski predsednik je bolj bolan, kakor se misli, vrh tega pa so odločilni krogi osvedočeni, da na jesen z državnim zborom ne bo več izhajati. Nemškoliberalna stranka bo pri novih volitvah izgubila sila mandatov. Najmočnejša stranka bodo konservativci in kot taki tudi svojega moža posadili na predsedniško mesto. Na mesto levičarjev sicer ne pride v zbornico enotna stranka, pač pa poslanci, kateri se bodo v gospodarskem oziru potegovali za ohranitev srednjih stanov. — Odgovornost za to vest prepuščamo imenovanemu listu.

„Na prikopce“.

Praški magistrat dal je na nekaterih trgih in ulicah napraviti samočeške javne napise. Nemci rohné, ker tega niso mogli preprečiti. Obrnili so se že svoj čas na namestništvo, ali dobili so odgovor, da jim vlada ne vé pomagati, ker se naprava samočeških javnih napisov ni sklenila v obč. svetu, ampak v mestnem svetu, torej vlada ne more sistirati nikakega ukrepa, ker ga ni. Nemci, vidé, da nič ne opravijo, dokazujejo sedaj krivičnost tega sklepa, upirajo se mu na podlagi § 19. o jednakopravnosti, sklicujejo se na nemško manjšino v Pragi in na Češkem, na gospodarsko in prometno važnost dvojezičnih napisov, skratka, s sto in sto razlogi dokazujejo, da bi v češki Pragi s češko okolico morali biti dvojezični napisi. Ti isti razlogi veljajo pa v še dosti večji meri za druga mesta, tako za Brno, za Liberce, Opavo, a tudi za Celje, Maribor, Celovec itd. itd., in vender se Nemci niso na to spomnili, ko so v teh mestih napravljali samonemške napise.

Nemške grožnje.

Ko je odločnost mladočeških poslancev preprečila sklepanje dež. zbora češkega o punkcijah, izpredvideli so levičarji, da brez vladne pomoči ničesar ne morejo doseči. Vedoč, da bi tudi vlada le težko brez njih izhajala, jo hočejo prisiliti, da bi postopala tako, kakor ugaja njim. Koj po zaključku češkega dež. zbora je levičarska stranka iz-

dala parolo, da je sklicevati volilske shode in se pripravljati za skrajno opozicijo. Bojeviti češko nemški poslanci so se točno držali tega ukaza in pripravljajo volilce za opozicijo, ali nemški volilci na Češkem niti s tem niso zadovoljni, ampak zahtevajo, naj poslanci sploh zapuste državni zbor. To je zadnji korak, katerega morejo levičarji storiti. Nekaj levičarjev je zelo unetih za ta korak, a večina, velika večina, neče o tem nič slišati, ker se boji za svoje — mandate.

Madjarski izgredi.

Rumunski shod v Sibiriju je silno razdražil gospodujoče Madjare. Nemški in madjarski listi so na nečuten način napadali zborovalce. Psovali so jih z gadjo zalego, z lopovi, veleizdajalci in razbojniki, neki oficijozni list pa je bahato rekel: „Še stoji dovolj hrastov, na katere moremo pobesiti rumunske izdajalce, vrani pa že sedaj krokajo, ker hrepené po rumunskih kadavrih“. Da je tako in jednako pisanje uplivalo na tiste madjarske obešenjake, ki so predčerašnjim v Tordi uprizorili krvave izgrede zoper Rumune, je naravno. Čim je odvetnik Vladariu, prišedši od konference v Sibiriju, stopil iz kupeja in se zahvalil za ovacijo, prirejeno mu na kolodvoru od rojakov, napadlo je več sto Madjarov z noži in batinami mirne Rumune. Ti so zbežali na vse strani. Madjarska druhal je potem šla pred hišo Vladarijevo in jo bombardirala s kamni. Isto se je zgodilo tudi na drugih mestih. Madjari so poškovali vse rumunske hiše, a orožniki so jih vselej pregnali šele tedaj, ko je bilo delo pri jedni hiši že končano. To je brez dvoma samo slučaj, da so madjarski orožniki dobiteli izgrednike vselej prepozno. Zaključil se je ta večer z malo prasko mej orožniki in izgredniki. Ti so namreč na potu od hiše do hiše pokradli tudi nekaj žganja in vina ter se do dobrega pijani lotili naposled žandarjev samih, na kar so ti odgovorili z orožjem. Prav idilične razmere to!

Vnanje države.

Poljaki v Pruski.

Javili smo že, da je nemški cesar obljubil pruskim Poljakom, ker so glasovali za vojaško predlogo, ne samo svojo hvaležnost, ampak tudi nekaj drugih koncesij. Kmalu po glasovanju vedeli so nemški listi povedati, da se bode na ljudskih šolah v poljskih krajih uvedla poljščina kot učni predmet ali celo učni jezik. Mi smo koj takrat rekli, da se nam stvar ne vidi verjetna in novejša poročila nemških listov potrjujejo to naše domnevanje. „Post“, oficijozen Berolinski list, pravi, da vlada ne misli na to, da bi uvedla poljščino kot učni predmet v ljudske šole, češ, da je v Pruski nemščina državni jezik in da torej ni smeti nikogar siliti, naj se uči kak drugi jezik. Vlada misli le poskrbeti, da se bodo otroci naučili poljski čitati toliko, da bodo mogli brati poljske molitvenike. To je krvava ironija, izbruh nemške oholosti, katero naj si Poljaki zapomnijo!

Volitve na Bolgarskem.

Jutri, v nedeljo, se bodo v Bolgarski vršile volitve za novo sobranje. „Opozicija“ se baje volitev ne bo udeležila, vsaj oficijelno ne, zato pa vender ni misliti, da ne bo zastopana v sobranju. Jeden ali drugi njenih voditeljev bo že kje kak mandat dobil. Vlada je že v vseh okrajih postavila svoje kandidate in pričakuje brez strahu volitve, dobro vedoč, da je vse točno napeljeno za „zmago“.

Francosko-sijamski konflikt.

Angleški minister vnanjih del, lord Rosebery, pojasnil je v angleški zbornici francosko-sijamski konflikt in precizizoval angleško stališče v tej zadevi. Iz njegovega govora je bilo vidno, da se Angleška ne bo vtikala v to stvar, tudi če bi se Francija z

orožjem priborila vse to, kar je zahtevala v ultimatumu. Ta izjava je naredila v Parizu dober utis in listi priznavajo, da je lojalna in nedvoumna. V tem pa nadaljuje Francija začeto blokado. Danes zapuste inozemske ladije blokirani okoliš. Francosko brodovje se je pomnožilo, vrh tega pa je vlada odposlala več tisoč mož dobrovoljcev, takozvano „légion des étrangers“ v Bangkok. Sijamska vlada bo menda odnehala, videvši da ne najde nikjer materijalne podpore. Francoski poslanik Pavie se je sicer že ukrcal na vojno ladjo, a sijamska vlada poslala je za njim pismo, v katerem izreka svoje obžalovanje, da je poslanik odpotoval in ga prosi posredovanja, da se konflikt iz lepa poravnava.

Dopisi.

S Krasa, 28. julija. [Izv. dop.] (Dodatek k poročilu o 8. skupščini družbe sv. Cirila in Metoda.) Ko je vlak odpeljal večino skupščinarjev in z njimi tudi vašega posebnega poročevalca v Divačo, zbrali so se ostali gostje iznova na Mahorčičevem vrtu vsi okrog glavne mize, kateri je predsedoval veleč. gosp. Fran Kodrič, vikar na Trnovem nad Solkanom. In s poročilom o zabavi, ki se je sedaj razvila, dopolnim naj jaz vaše posebno poročilo. Pozdravivši na novo zbrano „skupščino“, pozivljaj je gosp. predsednik po svoji predsedniški oblasti razne govornike izmed gostov, češ, naj pové vsak, kar ima na jeziku.

Prvi se je dvignil gosp. Lipe Kandut, obč. tajnik v Šmihelu pri Pliberku ter opisoval kaj dovtipno in drastično nezmisljeni pouk na koroških šolah — slovenske dece z nemškimi učnim jezikom. Naslikal nam je tudi križev pot ustanavljanja slovenske šole v Globasnici. Njega poljudni, s primernim sarkazmom zabeljeni govor je končal s povabilom, da bi družba sv. Cirila in Metoda prihodnjič zborovala kje na Koroškem, čemur so pritrčili vsi navzočniki. Za njim je pozval gospod predsednik gospod dra. Gustava Gregorina iz Trsta, da pové svoje želje. Ta je nazdravil premarljivi blagajnici ženske podružnice Sežanske, dražestni gospici Mahorčičevi, kar je vzbudilo burno odobravanje. Potem je napil, „poklican na besedo“, gosp. Ivan Hribar rodoljubni slovenski duhovščini, katera se je v toli obilnem številu udeležila letošnje skupščine, izražujoč nadejo, da se vrnejo zopet oni časi, ko bomo — kakor do nedavno — delovali zavedni duhovniki in posvetnjaki v bratski slogi in ljubezni združeni za blagor in srečo svojega naroda. Gromoviti klici: „Živela sloga in bratska ljubezen!“ zaorili so pri teh besedah po vsem omizji, da se je razlegalo preko vrtnih ograje daleč na okrog po Sežanskih ulicah. Za g. Hribarjem je nazdravil gosp. dr. Treo iz Celja rodoljubnemu ženstvu, s posebnim ozirom na Sežansko žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda, katera se je baš danes pokazala v toli sijajni luči. Oduševljeno pritrjevanje odmevalo je tej napitnici.

In zopet je neusmiljeni gosp. predsednik „vzel na piko“ drugega govornika in sicer Prostoslava Kretanovega, rekši, naj iztrese i on kaj iz

*) Hvala na Vaši ljubeznivosti! Uredništvo.

Dalje v prilogi.

Mimogredé bodi omenjeno, da je bila Kollárjeva soproga — Nemka, a nad vse je spoštovala in čislala svojega soproga, „velicega Slovana“, ki nikoli ni zahteval od nje, da bi bila postala Slovanka, — ljubil jo je, kakoršna je bila in mislila, in radi tega je bilo srce njeno v obče naklonjeno Slovanom.

V začetku seznanil nas pesnik s svojo ljubo, in v krasnih stihih opisuje nje duševno in telesno krasoto. Ona mu je vzor vseh slovanskih devotk. Najboljša svojstva Slovanov so v nji utelesena, v tej, koja je cvet na grobeh pobitih polabskih bratov. Poslovivši se z ljubo, odrine na potovanje; spremlja ga amor (bog ljubezni) in mu pojasnjuje vse staroslovanske spominke. Vkupe potujeta po nekdanjih krajih pobaltških Slovanov, obišče Arkono in propadlo Vineto. Tu silno tuguje pesnik nad krivicami, koje sta prizadela Slovanom Karol Veliki in Henrik Lev. Amor mu imenuje vse slovanske sovrage, kakor sta bila Vihing, Egil in drugi. Užaljen vsled teh spominov raduje se pesnik, prišedši v kraje, kjer se glasi slovanski govor, na češko zemljo:

„Jako plavec radostlivé tleská
k břehům vůni oduď nesoucí,
kde se Indus rouchem kvetoucím
šatí co choť kmentem hezka:
tak mým sladce rozkoš mnohobleská

srdecem proletěla třesoucím,
když jsem hlas tvůj uchem žádoucím
slyšel opět, milá řečí česká“.

S temi besedami pozdravlja Češko in se veseli, ko ga ljubeč vodi po znamenitih krajih, kažoč mu Řip (gora), Melnik, Prago z njenimi spomeniki.

Odtodi kreneta na sosedno Moravo, kakor je označeno s pesnikovimi besedami:

„Měhoďek, dím potom mému mládku
vzavšmu zas lidskou postavu,
navštívme teď už Moravu,
onu vážnou slávkých biblí matku:
Ona, ač jest nyní dějoprádná,
druhdý byla v panství široká,
Slávké řečí pilná, v boji rázná“.

Tu ugleda Jaroslava z Šternberga, premagavši Tartare, grob Dobrovskega, in konči se spominja slavnega Žerotina. Z Morave dalje potujeta na Šlezko in Poljsko, konči pa na Rusko, kojemu prorokuje slavno bodočnost. Še jedenkrat se ozre po vseh krajih, toguje zbok nesloge Slovanov, koji so — dasi tako mnogobrojni — pretrpeli toliko bēde in zla, jadikuje nad nebrojnimi krivicami, koje se godé in se še dogajajo Slovanom, ter opominja k slogi in jedinstvu vse.

Ko tu zve pesnik, da mu je umrla Mina, prestavi jo v pesni v nebesa, v raj Slave, kjer uživa

neskončno radost, sam pa potuje po slovanskih krajih in hrepeni po nji. Z nebes poseti pekel in je opisuje groznimi bojami, razpisuje kazni, kake zaslužijo izdajice in odpadniki domovine. Vso pesen pa završuje s pozivom do Slovanov:

„Učte se národ milovati!
Huďte Tatry, hlas ten k horám Černým,
huďte Krkonoše k Urál:
Peklo zrádčím, nebe Slávám věrným“.

To je nadrobna vsebina „Slávy dcery“. Tu se pričinja s „Predspevom“, koji je prouzročal pravo oduševljenje. Posamični napevi so: „Sala“, „Laba“, „Rena“, „Veltava“, „Dunav“, „Lethe“ in „Aberon“. Hrepenenje po združenji narodov in vseobčnem miru prevevalo je i Kollárja, ki je ustanavljal bodočnost slovanstva pri njega delu za vse človeštvo, k čemer imamo zmoglost in moči.

Kollárjeva vzajemnost je imela epohalni pomen za njega dōbo in ni zgubila važnosti ni za bodočnost. Tudi danes bi nam ne mogel poslati drugega lista z nebes nego tega:

„Pozdrav moj vsem Slavom!
Tu vam pošiljam tajnost
K narodni velikosti in pravom;
Pogini nadutost, sebičnost, nevera,
Spoj vse vae ljubezen, vzajemnost,
S tem se dobro imejte! Slávy Dcera“.

svoje potne torbe. Le-tá je — na temelju vseh današnjih govorov „o slogi in ljubezni“ — priporočal delo in sicer rodoljubno in složno ter praktično delo za razširjenje družbe sv. Cirila in Metoda, da bode iz besed in govorov postalo plodonosno dejanje na korist našemu narodu. Da je ta opomin izval občno odobravanje, razume se pač samo ob sebi.

Na to je gosp. Miha Kamuščič, učitelj na družbini šoli pri sv. Jakobu v Trstu, v jedrnatem govoru v imenu svojih učencev izrekel presrečno zahvalo na dosedanjim podpori ter priporočal hvaležne svoje gojence i nadaljni naklonjenosti slavne družbe sv. Cirila in Metoda.

In tako so se vrstili različni govori, katerih tu ne moremo navesti vseh po njih vsebini. Mej govori in napitnicami pa so kaj marljivo in vztrajno prepevali pevci Ljubljanskega „Slavca“, kar je privabilo mnogo poslušalcev z vseh strani na lice mesta. Tako nam je minolo prekratko popoldne, da nismo niti vedeli, kedaj in naposled smo se morali s silo in v naglici ločiti od zavednih Sežancev, kateri so nas izpremili na kolodvor.

Da je vladala ta dan i po vseh ostalih gostilnah Sežanskih živahna dobrovoljnost in radost, o tem smo se prepričali na svoje oči in ušesa, kajti povsod je bilo vse polno veselih gostov, večinoma Kraševcev iz vse širne okolice. In kamor koli si prišel, vzprejelo te je radostno petje in šumno govorjenje. Kakor smo videli, napravila je vsa svečanost kaj blagodejen utis na vse udeležence ter bode ostala v trajnem spominu ondotnemu ljudstvu. In posebno je treba naglašati, da se je marsikateri narodni mlačnež razgrel dné 26. t. m. v Sežani, kakor je tudi ta ali oni Savel, ki je prišel, da bi hoté ali nehoté razdiral družbino složnost, spreobrnil se v Pavla. In tako je prav! Saj bi bil tudi vsak razkolnik „pogorel“ mej obnim oduševljenjem, ki je vladalo ta dan tu na krških kraških tleh...

Iz Zadra 26. julija. [Izv. dop.] (Posledice Gunduličeve slavnosti. — Združenje hrvatskih strank. — Senzačna vest. — Zakaj se dalmatinski Hrvati upirajo združenju z Bosno in Hercegovino.) Z ustanovitvijo „hrvatskega kluba“ postal je razpor mej dalmatinskimi Hrvati akuten, Hrvatski klub postavil se je na jedino pravo stališče, katero more zavzeti narodna stranka, na stališče državnega prava hrvatskega ter vse svoje sile koncentroval na zjedinenje Dalmacije z banovino. Tudi stara narodna stranka stoji prav za prav že od nekdaj na tem stališču ali taktični oziri, nesrečni oportunizem, ljubezen za grofa Tassera, pritisek Hohenwarta in še marsikaj drugega, kar bode pozabljeno, zapeljalo je brez dvoma velezaslužne voditelje narodne stranke, da so na kardinalne točke svojega programa pozabili. Vsled tega nastali so hudi prepiri in ardití boji, ki so bili samo nasprotnikom hrvatske ideje v korist. Pri Gunduličevi slavnosti pokazalo se je posebno jasno, da stoji velikanska večina hrvatskega prebivalstva odločno na strani pravašev, zahtevajočih združenja z banovino, in ta manifestacija narodove volje je napolnila narodno stranko, da se je jela približevati stališču hrvatskega kluba. Spletiski „Narod“ priobčil je kmalu po Gunduličevi slavnosti znamenito izjavo, v kateri je bilo čitati: „Po narodni slavnosti v Dubrovniku se nam je z mnogih strani svetovalo, naj ustavimo polemiko s Zadarskim „Narodnim Listom“ (glasilom hrvatskega kluba). Tej zahtevi ustrezamo toliko raje, ker vidimo, da izkoriščajo naši vkupni nasprotniki neslogo Hrvatov pri vsaki priliki. Pripravamo, da nam je v borbi ušla iz peresa marsikaka ostra beseda, a primerilo se je to pri zagovarjanju tiste stranke in tistih mož, kateri so za prospevanje hrvatske stvari gotovo mnogo storili. Če ne bomo naravnost izzivani, ne bomo več polemizovali ter svoje stališče objektivno zagovarjali.“ — List je zaključil to vélevažno emuncijacijo s pojasnilom o nekíh osebnih nasprotstvih in se sedaj po tem načelu tudi ravna. — Glasilo hrvatskega kluba Zadarski „Narodni List“ ponataniil je to „Narodovo“ izjavo v številki z dne 19. t. m. s pristavkom, „da so vsi patrijotični krogi že davno želeli, naj poneha neplodna polemika. Pri slavnosti v Dubrovniku in mnogih drugih narodnih manifestacijah se je jasno pokazalo, da je hrvatski narod z oduševljenjem odobril program združene opozicije v banovini in hrvatskega kluba v Dalmaciji. Hrvatska ideja prodira povsod zmagonosno, a najboljši dokaz za to zmago je „Narodova“ izjava.

Polemike ni treba več, sedaj je treba složno delovati za to „što Bog dade i sreča junačka.“ — Ti izjavi odločilnih listov, za katerima stoji odločilni močje, naredili sta v vseh hrvatskih krogih najboljši utis in splošno se pričakuje popolno združenje obeh strank tudi v deželnem zboru dalmatinskem in v državnem zboru, kar bo brez vsakega dvoma največje koristi ne samo za narodno stvar v Dalmaciji, ampak tudi za združenje trojedne kraljavine. — Ta zloga bo pa še v nekem drugem, za narodno stranko v Dalmaciji in za združenje s Hrvatsko vélevažnem vprašanju odločilnega pomena. Že večkrat se je sprožila misel, naj bi monarhija anektirala Bosno in Hercegovino in ta misel je, ako je sicer vestni in zanesljivi Goriški „Rinnovamento“ dobro poučen, prišla zopet v razgovor. Imenovanemu listu javilo se je z Dunaja iz verodostojnega vira, da so se kompetentni krogi odločili za aneksijo Bosne in Hercegovine, da je Rusija natanjem v to že privolila, zagotovivši si izvestne koncesije na Balkanu, in da je tudi Nemčija za to namero že pridobljena. Črnogorskemu knezu se baje iz Peterburga svetuje, naj se ne zoperstavlja, o Srbiji pa se nič ne govori. Obé okupirani deželi se bodeta administrativno združili z Dalmacijo. To se je neki sklenilo iz raznih uzrokov, osibito da se paralizira uspeh ideje za oživotvorenje hrvatskega državnega prava, a prisiljeni so bili v to Dunajski krogi po pritisku in grozbah Madjarov. To je jako senzačna vest, ali ker se je to vprašanje v tem zmislu že večkrat pretresalo, zlasti takrat, ko je cesar posetil Dalmacijo, in tudi lani v deželnem zboru dalmatinskem, je lahko umljivo, da se z njim bavijo vsi hrvatski krogi. Stvar je velikanske politične važnosti. Nihče ne misli, da bi se Avstrija kdaj odpovedala s tolikimi žrtvami pridobljenima deželama; da se misli na aneksijo, je brez dvoma, dasi je — ako bi bili tudi Rusija in Nemčija že privolili — jako malo verjetno, da bi v to dovolile druge velesile, Anglija, Francija, Italija in Turčija, ki so tudi podpisale Berolinsko pogodbo. Toda to so diplomatske zadeve, glede katerih nimajo navadni poslanci nikake sodbe. Hrvati se tudi ne zanimajo toliko za vprašanje, ali so privolile velesile v aneksijo, kakor to, da name-rava vlada Bosno in Hercegovino prikllopiti Dalmaciji. Hrvatje reklamirajo Bosno in Hercegovino za hrvatsko državo in to na podlagi hrvatskega državnega prava, ali o združenju Bosne in Hercegovine z Dalmacijo v sedanjih razmerah nečejo dalmatinski Hrvati nič slišati. Razlogov za to imajo jako mnogo in to zelo tehtnih; najvažnejši je ta, da bi bili v administrativnem okolišu, sestavljenem iz Dalmacije, Bosne in Hercegovine, Hrvati v manjšini, Srbi, muhamedanci in Italijani pa bi bili vladi vedno pokorna večina in se izvestno z vsemi silami protivili združenju z banovino v samosvojo, neodvisno Hrvatsko. Ker pa je dalmatinskim Hrvatom najprej na tem, da se združi trojedna kraljevina, imajo največji interes, preprečiti vladno namero, kar se bo tudi zgodilo. V „Rinnovamentu“ naznanjena namera vlade je mrtvo-rojeno dete, je absolutno neizvršljiva. Vprašanje o aneksiji Bosne in Hercegovine se da rešiti samo ustavnim putem, a če bi tudi delegaciji to odobrili in velesile v to pritrdile, tako stvar še ni dognana. Bosna in Hercegovina se ne more prikllopiti Dalmaciji le s privoljenjem dalmatinskega deželnega zbora. V tem pa imajo Hrvati veliko, trdno in nerazrušljivo večino, a Hrvati ne bodo nikdar privolili v to združenje Dalmacije z Bosno in Hercegovino, če se zajedno ne izvrši združenje z banovino, na kar pa v sedanjih razmerah še misliti ni. Iz popolnoma zanesljivega vira morem zagotoviti, da hrvatske deželnozborske večine nikakor ni pridobiti za vladno, v „Rinnovamentu“ naznanjeno akcijo.

Domače stvari.

— (Zanimiva izjava.) Oficijozna stara „Presse“ bavila se je te dni s kranjskimi razmerami ter je poročala — kakor trdi — iz zanesljivega vira, da je deželni predsednik g. baron Hein iz vsega spočetka odločno obsojal podlo pisarjenje našega uradnega lista o sokolski slavnosti in o onesnaženji Zelenčevega spomenika in da je takoj potrebno ukrenil, da bi se taki slučajji ne ponavljali. Kot dokaz navaja „Presse“ to, da je uradni list pozneje odločno zavrnil sumničenje Dunajskih

in Graških listov, ki so označeno onesnaženje hoteli podtakniti Sokolom. — Mi lojalno zabeležujemo to očividno inspirirano izjavo, ki izvestno ni brez zveze s krizo v uredništvu uradnega lista, vendar pa ostnemo v tej zadevi gledé na izvestne izkušnje in znamenja slej ko prej hudi pesimisti. Vederemo! — Z zadoščenjem pa konstatujemo, da mora celó današnja „Neue freie Pr.“, ki je prva skušala javno fruktificirati slučajno nezgodo dra. Noč-ja, skesano priznati, da se je motila in da je dr. Noč ponesrečil zgolj iz lastne neprevидnosti. Želeti bi bilo, da bi tudi naše uradno glasilo stvar avtentično pojasnilo!

— („Laibacher Wochenblatt“ †.) Današnja številka tega humorističnega lističa jemlje slovo od svojih somišljenikov, češ da je zadnja! V precej elegičnem tonu pripoveduje, da čutijo kranjski Nemci potrebo „für eine vollkommenere und intensivere journalistische Vertretung“ in da so se že storili potrebni koraki za ustanovitev večjega lista, ki bo pričel baje izhajati v jeseni. Pozitivnega o tem umirajoči organček ne vé povedati in to kaže, da gospodje Schrey et cons. še niso jedini — z upravo dispozicijskega fonda.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Škofji Loki nabral je g. dr. A. Franko 10 kron v veseli narodni družbi v g. „Balan-tovi“ gostilni, namestu obligatne pijače. (V izkazu daril v št. 170 urinila se je pomota, ker v dotičnem pismu ni bilo ime kraja pošiljatve navedeno, g. A. Lavrenčič je namreč poslal 30 kron od rodoljubkin in rodoljubov iz Št. Petra na Krasu a ne iz Postojine, kar s tem popravljamo.) Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Odlikovanje.) Kakor znano, so lani tudi nekateri Slovenci udeležili se Plovdivske razstave in to po inicijativi velezaslužnega našega rojaka g. prof. Bezenška. Mej razstavljalci je bil tudi vrli naš umetnik, slikar g. Ljudevit Grilc, kateremu je mejnarodna jury prisodila veliko srebrno svetinjo. Včeraj je g. prof. Bezenšek kot pooblaščenec bolgarske vlade izročil v krogu njegovih prijateljev g. Grilcu s primernim nagovorom svetinjo in diplomo. Čestitamo domačinu-umetniku, ki v svoji stroki tako lepo napreduje, prav iz srca.

— (Promocija.) Doktorjem medicine bil je ta teden promoviran gospod Alojzij Praunseis, sin znanega rodoljuba v Št. Jurju ob južni železnici. Ves čas svojih študij bil je uzoren „Triglavan“. — Čestitamo!

— (Narodne veselice v mesecu avgustu.) Ker je za bodoči mesec naznanjena cela vrsta narodnih veselí in se često dogaja, da si prav po nepotrebnem narodna društva delajo konkurenco, naznanjamo poglavitne bodoče veselice, kar nam jih je dozdej znanih, da se druga društva vedo ravnati. V četrtek 3. avgusta jour-fixe „Ljubljanskega Sokola“ v restavraciji „pri Lloyd“; dne 4. in 5. avgusta abiturijentske veselice hrvatskih in slovenskih gimnazijških abiturijentov v Zagrebu; v soboto 5. avgusta odhodna veselica podčastnikov domačega polka „pri Virantu“; v nedeljo 6. avgusta velika pevska slavnost v Mariboru, h kateri se odpelje poseben vlak iz Ljubljane in se je udeležil korporativno delavsko pevsko društvo „Slavec“; isti dan priredi v Ljubljani pevsko veselico društvo „Ljubljana“ „pri Virantu“; v nedeljo 13. avgusta slavnost tridesetletnice narodne čitalnice v Kranji, katere se udeležita korporativno društva „Sokol“ in „Ljubljana“ in druga društva po deputacijah; dne 15. avgusta (praznik) veselica Ljubljansko-Št. Peterske podružnice sv. Cirila in Metoda v Hafnerjevi pivarni; dne 16. in 17. avgusta zborovanje učiteljske zaveze v Mariboru; v nedeljo 27. avgusta stoletnica fare v Koprivniku in nje prvega duhovnega očeta Valentina Vodnika; v nedeljo 3. septembra izlet društva „Pravnik“ na Bled.

— (Dolenjsko okrožje akad. fer. društva „Save“) priredi v teku meseca avgusta slavnost z koncertom v Kostanjevici. Tega čina naše akad. mladeži vesele se vsi tukajšnji odločno narodni krogi — h kojim žalibože ne moremo prištevati vse tukajšnje meščane in nemeščane. — Čujemo tudi, kako pridno se vadijo tukajšnji vrli narodni pevci in pevke vsak večer, in ker so obljubili sodelovati pri koncertu, kakor čujemo, tudi nekateri drugi

Omenjena trgovinska zbornica dovolila je v to svrhu 100.000 frankov.

* (Pasja hvaležnost.) V Rimu padla je nedavno desetletna deklica v Tiberu in bi se bila gotovo utopila, da ni skočil v vodo pes iz bližnje tovarne, ter izvil deklico na suho. Oče deklice delal je v tovarni in je deklica dala včasih od odstankov kosila, ki ga je nosila očetu, psu kako drobtinico. Zval skazala se je hvaležno in rešila deklici življenje.

Književnost.

— „Narodna biblioteka“ snopiči 46, 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53. Z ognjem in mečem. Zgodovinski roman. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Poslovenil Podravski. Novo Mesto 1893. Tiskal in založil J. Krajec. — Že lani smo naznanili, da je v Krajčevi zalogi izšel prvi del slovečega tega romana. Sedaj sta izšla v štirih zvezkih tudi drugi in tretji del. O romanu samem govorili smo že obširneje, ko je izšel drug prevod v zalogi „Matice Slovenske“. Ker je Krajčeva „Narodna biblioteka“ jako cenjena, seglo bo občinstvo gotovo po teh knjižicah, prinašajočih najznamenitejša dela genijalnega poljskega romanopisca.

— „Argo“, Zeitschrift für krainische Landeskunde, ima v št. 7. naslednjo vsebino: Reise-skizzen aus Italien; — Die Situla vom Gradišče am Magdalenenberge bei St. Marein; — Münzfund in Brunnendorf; — Das Werk eines Laibachers über „Hvgiene“ aus dem Jahre 1692; — Verkaufbrief einer Bauernhube v. Jahre 1799; — Literatur; — Das Kupferbild der Schlacht von Sissek im Laibacher Museum; — Mittheilungen aus dem Museum. — Pri tej priliki si dovoljujemo opozoriti slavno uredništvo tega lista, da se tudi v nemščini navadno rabi slovenska oblika „Triglav“, in je torej povsem nepotrebno, uvajati znova smešno pisavo „Terglou“. Pa brez zamere!

— Gunduličeva himna, katero je zložil za hrvatske pevake zbor naš rojak F. S. Vilhar izšla je v tisku in se dobiva pri skladatelju (Marije Valerije ulica br. 4) po 20 novč., poštnine prosta po 25 novčičev. Naj bi pridno segali po njej tudi slovenski pevci in prijatelji domačega petja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Monakovo 29. julija. Princ-regent podelil je nadvojvodi Jožefu Avgust-Humbertov red.

Carigrad 29. julija. Egiptski khedive je včeraj odpotoval v Aleksandrijo.

Pariz 29. julija. Volilni boj se je že začel. Dan na dan se vrše volilski shodi. Za 575 mandatov se je oglasilo 1600 kandidatov. Jako težavno stališče imajo panamisti Floquet, Clemenceau, Rouvier in Reinach.

Madrid 29. julija. Castelar se misli umakniti iz političnega življenja.

Berolin 29. julija. Zavezni svet je privolil, da se zvišajo carine na blago iz Rusije za pet odstotkov. Rusija bo vsled tega maksimalni tarif še povišala in določila, da je po njem računati tudi vse množine, ki so se transitno poslale čez Nemčijo.

London 29. julija. Reuterjev bureau javlja iz Bangkoka: Pogajanja mej sijamsko in francosko vlado tečejo ugodno, da se je nadejati popolnega porazumljenja. Povsod vlada mir.

London 29. julija. Angleška vlada anektirala Salomonske otoke v velikem oceanu.

London 29. julija. Posestnik premogokopov v okrajih Leed, Normanton, Nastleford in Althof odpustili vse premogarje. 20.000 rudarjev je brez dela.

London 29. julija. Angleški misijonar Swann piše Londonski „Times“ iz Korouge ob Nyansa-jezeru, da so črnici ustrelili Emin-pašo blizu Kitonga-Longa.

Narodno-gospodarske stvari.

— Postaja za preiskavanje semena. Pred nekoliko dnevi dovolila je dež. vlada v Zagrebu, da se na kr. kmetijskem i gozdarstvem učilišču v Križevcih otvori „postaja za izraživanje sjemenja“, ter imenovala g. kr. profesorja Andr. Lenarčiča predstojnikom te postaje. Ker je tak zavod zelo važen za kmetijstvo in ker na Kranjskem sličnega do sedaj še nemamo, opozarjamo kranjske in sploh slovenske kmetovalce in druge posestnike na to, da morejo kmetijsko in gozdno seme na izkušnjo pošiljati v Križevce, kjer se jim bode za neznatno odškodovanje pregledalo. Trgovci, kateri hočejo s po-

stajo pogodbo narediti, naj se le obrnejo naravnost do vodstva postaje, ki jim bode poslalo pravila, iz katerih so razvidni pogoji take pogodbe. Taki trgovci, ki bi hoteli le čisto in dobro klijavo robo prodajati, in za njo jamčiti, pridobili bi si brzo dober glas (Postaja se bode odprla najkasneje do 1. septembra.)

— Rumunski konzulati. C. kr. pomorska oblast v Trstu javlja vled ukaza c. kr. trgovinskega ministerstva z dne 30. junija 1893. št. 31.714 tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici, da je kralj. rumunsko ministerstvo za vnanje stvari uradne okolišnice rumunskih konzulatov sledeče določilo: 1.) Glavni konzulat na Dunaji: Niževavstrijsko, Gornjeavstrijsko, Solnograško, Štairsko, Koroško, Tirolsko in Predaleško, Češko, Moravsko, Šlezjsko. 2. Konzulat v Črnovicah: Galicija in Bukovina. 3. Konzulat v Trstu: mesto in okolica tržaška, Istria, Goriško in Gradiška, Kranjsko in Dalmacija. — Konzul v Trstu je Jan. Ant. di Demetrio in njegov namestnik Konstantin di Demetrio.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Tuči:

28. julija.

Pri **Malič**: Haas, Bettelheim z Dunaja. — Brandstätter, Jeglič iz Trsta. — Terpotič iz Trbovelj. — Lederer iz Prage. — Steiner iz Gorice. — Dr. Mayer iz Berlina. — Seidl iz Rudolfovega.

Pri **Sionu**: Vitez pl. Kropatschek, Parman, Müller iz Gradca. — Lavrin, Schloss, Wostry, Soffner iz Trsta. — Dr. Majaron, Glasser, Braun, Pekarok z Dunaja. — Milanković iz Zagreba. — Paul iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Grundner iz Gradca. — Maider z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zalokar s Krškega. — Premeschak iz Celja. — Battistic iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

27. julija: Karol Pogačnik, gostilničar, 31 let, Korojske ulice št. 1, otrpnenje možgan.

V deželni bolnici:

25. julija: Elizabeta Franc, gostija, 74 let, marasmus senilis.

26. julija: Katarina Hostnik, kajzarjeva hči, 3 leta, peritonitis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	735.0 mm.	16.8° C	brev.	megla	19.10 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	26.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.2 mm.	19.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.9°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.25	97.15
Srebrna renta	96.90	96.85
Zlata renta	118.90	118.85
4% kronska renta	96.40	96.50
Akcije narodne banke	979.—	980.—
Kreditne akcije	335.50	336.75
London	125.—	124.75
Napol.	9.90 1/2	9.88
C. kr. cekini	5.87	5.88
Nemške marke	61.22 1/2	61.07 1/2
Italijanske lire	45.90	—
Papirnat rubelj	1.30	—

Dne 28. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 60 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 70 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	254 „ — „

Prospekti o zdravilišču in vodozdravilnici Giesshübl-Puchstein se pošiljajo zastoj in frankovano.

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

najboljše zdravilne in osvežujoče pijače, ki se je vedno dobro obnesla pri želodčnih in črevnih boleznih, pri boleznih ledje in mehurja in jo priporočajo najprej zdravniki kot bistveno **podpiralno sredstvo** pri karlovovarskih **zdravljenjih** in zdravljenjih po VII. rabi teh toplic. (2—7)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—162)

Štiri novele.

Ponatis

iz „Slovenskega Naroda“.

Cena 30 kr., po pošti 35 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcu g. A. Zagorjan-u v Ljubljani.

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarja

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo, katero krepi in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornu pospešuje. (173-25)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 56 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštnino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER).

pripraven v Richtrovi lékárni v Praze,

vsobecně známý, bolesti utišující domácí lék k mazání, jest na skladě ve většině lékáren, láhev po 1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování třeba se míti dobře na pozor a přijmouti jen láhve s ochrannou známkou „kotvou“ jakožto pravé. Ústřední zásylatelství: Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

gg. pevci iz bližnjih krajev, upamo, da se bode slavnost prav dobro obnesla, akoprav se jej skušajo delati nepričakovane zapreke.

— („Slovensko planinsko društvo“) je te dni zaznamenovalo (z modro barvo) jako lepo pot od postaje Laze, to je Doleško-Sv. Helena-Osredki-Hrib-Jemčevo znamenje-Sv. Trojica-grad Krumperk-Domžale. Ker je ta partija še manj znana, priporočamo to do štiri ure dolgo pot že zaradi tega, ker pelje od cerkve Sv. Helene po gozdu mimo skriljšča, ker je razgled od „Jemčevega znamenja“ (400 m) in od Sv. Trojice (526 m) jako zanimiv, hoja po gozdu Krumperške grajščine pa prav prijetna. Pri Sv. Trojici se dobi vselej kruh in pivo v steklenicah, kar rad priskrbi ondotni cerkovnik iz bližnje gostilne. V bližini je izvrsten studenec, ravno tako tudi pri Krumperški grajščini.

— (Posebni vlak k pevski slavnosti v Mariboru) bode vozil dne 6. avgusta iz Ljubljane ob 4. uri 45 min. zjutraj (cene za tja in nazaj: I. razr. 8 40 gld., II. 6 30 gld., III. 4 20 gld.); iz Litije ob 5. uri 31 min. (6 80 gld., 5 10 gld., 3 40 gld.); iz Zidanega mostu ob 6. uri 29 min. (5 40 gld., 4 10 gld., 2 70 gld.); iz Celja ob 7. uri 12 min. (4 gld., 3 gld., 2 gld.); s Pragerskega ob 8. uri 50 min. (1 20 gld., 90 kr., 60 kr.) Vstavil se bode na vseh postajah in je odhod in vožna cena razvidna iz plakatov. V Maribor došel bode posebni vlak ob 9. uri 20 min. zjutraj, odhajal bode pa iz Maribora v noči od 6. do 7. avgusta ob 1. uri zjutraj ter došel v Ljubljano ob 5. uri 43 minut. Vozi se pa lahko nazaj tudi z vsakim poštanim vlakom v 14 dneh. Tudi nazaj vože se bode posebni vlak vstavil na vseh postajah. Vsem udeležnikom torej najbolj kaže, da se poslužijo tega posebnega vlaka in si oskrbe pravočasno vozne listke v potovalni pisarni g. Jos. Pavlina v Ljubljani in pri pooblaščenih slov. pevskega društva v posamičnih krajih.

— (V Marijino Celje in na Dunaj) bode vozil posebni vlak dne 11. avgusta in bode, kakor se nam poroča, udeležba jako živahna, ker so cene izdatno znižane, posebno one do Dunaja in nazaj več nego na polovico. Tudi je vzpored prav ugoden. Podrobnejša pojasnila, listki itd. se dobé pri potovalnem odboru, Marijin trg št. 11.

— (Korist vodovoda pri požarih v mestu) pokazala se je pri zadnjem ognju v Krakovem. Predno je še čuvaj z grada s strelom naznanil ogenj in je moglo prihiteti ognjegasno društvo, bil je že škropilec mestnih ulic s svojim vozičkom na pogorišči ter je ta prva pomoč došla prav dobro. Ker je pritisk iz hidranta precej močan, je posebno pri malih požarih uporaba škropilnih cevij, ako se slučajno nahajajo v obližji pogorišča, prav umestna.

— (Promenadni koncert.) Jutri ob 12. uri svira vojaška godba domačega polka v glasbenem paviljonu v „Zvezdi“. Na programu je med drugim fantazija iz Verdijeve najnovejše opere „Falstaff“ in Dvořakovi „Slovanski plesi“.

— (Odhod vojakov.) Danes zjutraj odšla je tukajšnja topničarska divizija na Krško, kjer bode imela običajne strelne vaje.

— (Mestna policijska straža) bode oskrbljena v kratkem vsa z enakim orožjem (sabljami), kar je bilo pač že treba in umestno.

— (Potres.) Včeraj zjutraj proti polu 4. uri bil je v Trstu valovit potres, ki je bil tako močan, da so zažvenketali hišni zvonci. Tudi pri nas v Ljubljani čutili so nekateri potres posebno živo v hišah na starem trgu, kakor nam je poročal prijatelj našega lista že včeraj po sklepu lista.

— (Šolska poročila.) Danes sklenilo se je šolsko leto na tukajšnjih c. kr. obrtnih strokovnih šolah za lesno industrijo in za umetno vezanje in šivanje čipek. Letnemu izveščju prve šole povzamemo, da je bilo v njej koncem šolskega leta v 4 letnikih 55 in v javni risarski šoli 47 frekventantov, skupaj 102. Izmed 71 pričetkom leta v 4 letnikih vpisanih učencev je bilo 69 Slovencev in 2 Nemca, vsi rimsko-katol. vere, iz Ljubljane 10, s Kranjskega sploh 59 in 2 z drugih dežel. Povoljen uspeh jih je imelo 38, nepovoljen 8, ponavljalni izpit delajo 3, neizprašan 1, odhodno spričevalo je dobilo 10. Poučevalo je poleg direktorja gosp. Iv. Šubica 8 učiteljev in delovodij in 1 katehet. Izveščje prinaša na čelu podobo in popis starih vrat v Kranji iz l. 1638. od direktorja g. Ivana Šubica in druga šolska poročila. — Izveščje šole za umetno

vezanje in šivanje čipek povzamemo, da je bilo v 3 letnikih koncem šolskega leta 30 učenk in 22 hospitantinj, skupaj 52 obiskovalk, po materinem jeziku 45 slovenskih, 13 nemških, 1 hrvatska, 2 poljski, razun 1 židinj, vse rimsko-kat. vere. Iz Ljubljane jih je bilo 42, izven Ljubljane 19. Povoljen uspeh je imelo 26, nepovoljen 2, ponavljalni izpit dela 1, neizprašana je 1. Poučevali sta 2 strokovni učiteljici, 1 asistentinja, 2 učitelja in 1 katehet. Vodja bil je tudi tej šoli gosp. Ivan Šubica, pod katerega spretnim vodstvom sta obe šoli prav lepo napredovali.

— (Dolenjske železnice.) Na progi Grosuplje-Kočevje uporablja se zadnji čas sem gramozni vlak z veliko lokomotivo, ki je dosedaj vozila gramoz iz Ljubljane do Škofelje. To delo bode opravljala sedaj na navedeni progi še kakih 14 dnij; mej tem časom pa se rabi tukaj za potrebno prevažanje raznega materiala mali parni stroj. — Dela pri poslopji kolodvora pod „zelenim hribom“ so do malega že dovršena. Te dni se polaga na peronu nov tlak (chamot-pflaster); stanovanja v prvem nadstropju (za postajnega načelnika in drugega uradnika) so že do cela izvršena in pripravljena, spodnji prostori (čakalnice I. in II. ter III. razreda) določene, vsi lokali z nemškimi in slovenskimi napisi označeni, ter istotako stanovanja za slugo in stražnike dodelana. — Sedaj polaga se tudi žica in aparati za železne menjalnice („wechsel“), kar vse bode kaj praktično urejeno itd.; čez jarke, mostičke in ob škarpi pod Golovcem pa so se pritrdile te dni železne ograje. Pri pregraji čez dolensko cesto postavlja se zdaj tudi mala stražnica. V obče vsa dela vidno napredujejo, proga pa se sproti pregleduje in nedostatki na njej in na tiru popravljajo, ter odstranjujejo. — S časom dobita baje oba železna mostova tudi hrastova tla, kar bi bilo pač želeto da se tako prepreči vsaka event. nesreča.

— (Na Rodinah.) Brezniške župnije, bo ponedeljek 31. julija t. l., zjutraj ob 6. uri, obletnica z biljami po prof. Ivanu Zupanu, ki je vlani 1. avgusta zamrl v Ljubljani. — Ranjki se iskreno priporoča v molitev.

— (Častno priznanje.) Poveljništvo prostovoljnega gasilnega društva v Škofji Loki prejelo je sledeči dopis: „Št 95/Pr. Prostovoljno gasilno društvo v Škofjiloki odlikovalo se je dne 30. junija t. l. pri velikem požaru v Škofjiloki in je s svojim brzim in previdnim ravnanjem uničilo ogenj ter tako zabranilo razširjenje požara. V čast mi je, čestitemu gasilnemu društvu za požrtvovalno delovanje izreči svojo najtoplejšo zahvalo. Kranj dne 24. julija 1893. L. S. C. kr. okrajni glavar: Dr. Gstettenhofer s. r.“

— (Slovenski talenti.) Prijatelj našega lista opozarja nas v dopisu na nekatere slovenske talente, ki so pa nepoznani in se ne morejo razvijati zbog pomankanja materijelnih sredstev in zanimanja merodajnih slojev. V okolici Litijjski je cela rodbina tacihi talentov, to je rodbina Andr. Rovšeka iz Gabrije pri Moravčah. Starejši sin gosp. Andr. Rovšek, znan je že nekoliko slov. svetu po nekaterih svojih izdelkih, a skrb za precej številno družino zavira razvoj njegovega talenta. Brat njegov g. Davorin R. popel se je kot samouk do dobro znanega fotografa, čegar dela so znana na Kranjskem in Štajerskem. Mlaji njih bratje so vsi bistrega duha in bi zaslužili, da se jih podpira. Druga taka rodbina biva v Hotiču pri Litiji. Janez Bajde, sin organista in malega posestnika, izumel je kot navaden delavec citre na klavijaturu in dobil patent za svojo iznajdbo. A skrb za družino prisilila ga je, da je prodal svoj patent za neznatno ceno. Zdaj dodelal je nov instrument na godala, ki se igra s klavijaturo, na katero delo opozarjamo slovenski glasbeni svet. O prvi njegovi iznajdbi pisali so mnogi tuji časopisi. Naj bi se naši veščaki v glasbi preverili o novem delu našega rojaka in mu naklonili prepotrebno podporo, da se more razvijati njegov talent.

— (Vabilo k slavnosti.) katero priredi „Slovensko pevsko društvo v Ptuj“ v nedeljo dne 6. avgusta 1893. leta v Mariboru. Vpored slavnosti: A. 1.) Prihod v Maribor s posebnim vlakom ob 9. uri 20 min. dopoldan. Častita društva in gostje se podajo takoj na slavnostni prostor pri „Gambrinusi“, kjer bode sprejem in pozdrav. 2.) Ob 10. uri sv. maša v sv. Alojzija cerkvi. 3.) Ob pol 11. glavna pevka v dvorani pri „Gambrinusi“. B. Skupni obed ob 1 uri; kuvert stane za oseho 1 gld.; mej obedom svira godba. C. IX.

veliki zbor ob pol 4. uri popoldan v dvorani pri „Gambrinusi“ s sledečim vporedom: I. Pozdrav predsednikov. II. Poročila tajnika. III. Poročilo blagajnika. IV. Poročilo računskih preglednikov. V. Volitev a) predsednika, b) odbora in računskih preglednikov. VI. Razni naveti. D. Veliki koncert s sodelovanjem polnoštevne godbe ptujskega glasbenega društva pod vodstvom kapelika gosp. Franca Haringa. Vpored: 1.) Suppé: Overtura „Die Irrfahrt ums Glück“. 2.) a) Vek. Vaupotič: „Slovensko geslo“, moški zbor. b) Hrab. Valarič: „Novinci“, moški zbor. 3.) Strauss: „Akademische Bürger“, valček. 4.) Ant. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 5.) Rubens: Arija iz opere „Le Domino noir“ za log. 6.) dr. Benj. Ipavic: „Kdo je mar“, veliki moški zbor s tenor-, bariton-, bas-samo- in čveterospevom ter s spremljevanjem orkestra. 7.) Strauss: „Louischen“, polka franc. 8.) Fran Gerbič: „Žitno polje“, mešani zbor. 9.) Meyerbeer: Veliki potpourri iz opere „Hugenotti“. 10.) dr. Gust. Ipavic: „Slovan na dan“, moški zbor z bariton samosplovom. 11.) Gleisner: „V daljavi“, polka mazurka. 12.) Ant. Foerster: „Ave Marija“, šesteroglasni mešani zbor iz operete „Gorenjski slavček“ s spremljevanjem orkestra. Začetek točno ob 5. uri popoldan. Vstopnina: a) za neude 1 gld., obitelj: 3 osebe 2 gld., več 3 gld.; b) podpirajoče ude 50 kr., obitelj: 3 osebe 1 gld. 50 kr., več 2 gld.; c) kmete in dijake 30 kr.; d) pevci in pevke so prosti. Vstop majo p. n. častiti udeje, povabljeni in vpeljeni gostje. E. Po koncertu prosta zabava s petjem in godbo. Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevska društva. NB. Častiti pevci in pevke se prosijo, da se gotovo in polnoštevno udeležijo glavne pevske vaje, kajti le takim bode dovoljen tudi nastop pri koncertu. Vsa častita društva in gostje se prosijo, da se poslužujejo izključno le posebnega vlaka, ki bode vozil iz Ljubljane in nazaj jako ugodno in po ceni.

— (Nesreča.) Na koroški železnici v Mariboru povozil je vlak otroka, ki je hotel iti čez tir. Otrok umrl je še isto noč v Mariborski bolnici.

— (Goriške novice.) „Soča“ javlja, da so nekateri gimnazijski abiturijenti nekemu nemškemu profesorju v Gorici pobili okna in mu napravili za 22 gld. škode. Policija je storilce zasedila in primerno kaznovala. — Hudournik Reka je 12. t. m. poplavlil gorenje Brde in napravil na polju in v vinogradih za 18 do 20 tisoč goldinarjev škode. — Jutri, v nedeljo, bode letni občni zbor „Prvaškega Sokola“.

— (Potovanje pevskega društva „Kolo“ iz Zagreba v Dubrovnik.) Predsednik „Kola“ prijavil je računski slep o potovanju društvenih pevcev k Gunduličevi slavnosti. Dobodkov za to potovanje je bilo iz nabir in čistega ostanka velicega koncerta 3673 gld. 51 kr., katerim je društvo pridalo še 185 gld. 9 kr. Skupni stroški za tiskovine, kokarde, zastave, lampijone, tiskovine, umetniški ogenj itd. znašajo 346 gld. 75 kr., popotni stroški 3669 gld. 75 kr. tako, da je primanjkljaja 211 gld. 15 kr., ki se pokrije iz društvene blagajnice. Vsem, ki so pripomogli, da se je društvo tako sijajno moglo udeležiti narodne slavnosti, se je izrekla najtoplejša zahvala.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Prepovedana Kollárjeva slavnost.) V Turčanskem sv. Martinu na Ogorskem je tamošnji podžupan prepovedal Kollárjevo slavnost in sicer „zaradi njenih tendenc“. Odbor za slavnost je poslal deputacijo na ministerstvo, da razveljavi to prepoved.

* (Vrchlicky vseučiliški profesor.) Slavni češki pesnik Jaroslav Vrchlicky (dr. Emil Frida) je imenovan izvanrednim profesorjem zgodovine in modernih literatur na češkem vseučilišču v Pragi. Vrchlicky je bil dosedaj tajnik v rektoratu tehniške višje šole v Pragi.

* (Revolucionarska razstava.) V Turinu bode l. 1896 razstava raznovrstnih predmetov iz raznih revolucij. V Turinu živeči Kossuth je tudi povabljen, da stopi v odbor za to razstavo.

* (Šampanjca) je po izkazu trgovinske zbornice v Reimsu v okrožji zbornice 952.565 hektolitrov, ali okolu 119 milijonov butlik, kar zadostuje najmanj za pet let. Trtno uš, ki se je prikazala v teh blaženih vinskih krajih, prav uspešno zatirajo.

Išče se sposoben provizijski potovalec

za prodajo šivalnih strojev za Kranjsko, Štajersko in Koroško. Taki potovalci, ki so že agentovali v tej stroki, imajo prednost. — Prijazne ponudbe na trdiko F. Detter v Ljubljani, Stari trg. (681-5)

V tukajšnji trgovini z železnino se takoj vzprejmeta:

Komi

dober prodajalec na drobno, slovenskega in nemškega jezika zmožen, in

učenec

močan, iz boljše obitelji in z zadostno naobrazbo. Ponudbe pod M. M. poste restante Ljubljana.

Prodajalnica z mešanim blagom

v nekem trgu na Dolenjskem, kjer je sodnija, se takoj odda. (779-2)

Več se izve pri upravištvu „Slov. Naroda“.

Št. 6771.

Razpis.

(778-2)

Za Kranjsko se razpiše

služba okrožnega zdravnika v Ribnici

z letno plačo 600 gl.

Prosilci za to službo naj uložé svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do dne 10. avgusta 1893. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 24. julija 1893.

Prostovoljna dražba.

Vsled prošnje dedičev po g. **Mariji Oswald** dovolila se je z odlokom c. kr. z. m. d. okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 25. julija 1893 št. 17.583

prostovoljna javna dražba

v zapuščino dne 23. junija 1893 v Ljubljani zamrle gospe **Marije Oswald** spadajočih premočnin, kot

hišne oprave, obleke, perila

itd., ki se bo vršila

dne 31. julija, 1. in 2. avgusta 1893 dopoldne od 9—12. ure in popoldne od 3.—6. ure v **Hilšerjevih ulicah št. 3, I. nadstropje**, in v pritličji kazinskega poslopja v Ljubljani.

Posamni predmeti izklicali se bodo za cenilno vrednost in oddali za gotovo plačilo onemu, ki bode največ ponudil; vsak kupec pa mora kupljene reči takoj proč spraviti.

V Ljubljani, dne 25. julija 1893.

Ivan Plantan

c. kr. notar kot sodni komisar.

(775-8)

Pozor!

Gospodje **mesarji** na Gorenjskem, na Dolenjskem in na Notranjskem!

Podpisane kupuje vedno

surovi LOJ

v vsaki množini ter ga plačuje po najvišji ceni in sicer sedaj po

26 gl. sto kil.

Pavel Seemann

tovarna mila v Ljubljani.

(597-12)

Proda se
stari, čez 30 let obstoječi
sedlarski in jermenarski obrt
na zelo obiskovanem trgu po najugodnejših pogojih ter se lahko takoj s prodajalnic vred prevzame.
Več o tem poizve se pri **A. Kalis-u, Prešernov**
trg št. 3. (763-3)

Se rabi 40 let v mnogih blevih, kadar krave ne marajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu zboljšanja mleka in da krave dajo več mleka. (210-9)

KWIZDIN
Korneuburški
redilni prašek za živino
osobito konje, rogato živino in ovce.
Cena škatlji 70 kr., polovici škatlji 35 kr. =

Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogrske.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaji.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno

Kwisdzin Korneuburški
redilni prašek za živino.

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, dober in priazen prodajalec, lahko takoj ustopi v trgovino s mešanim blagom (740-3)

M. Brilej-a na Vrhniki.

Vojašine prosti imajo prednost.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59-29)

R. RANZINGER,

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Na najnovejši in najbolj način umetne (694-8)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Solidne, zložne, močne in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja

prva kranjska tvornica

za upogneno

pohištvo samo iz napojenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica.

(345-18)

Naznanilo.

Podpisane si usoja javiti veleccenjenemu p. n. občinstvu, da je prevzel slovečo

restavracijo in kavarno

v **Postojini**

pri g. **Deklevi** in da bode imel v zalogi pivo iz najstarejše, l. 1818. ustanovljene kranjske pivovarne v Mengišu v sodeh in steklenicah, katero oddaja gg. gostilničarjem tudi po znižani ceni.

Točil bode pristna vipavska, dolenjska, hrvatska in istrska vina ter stregel z izbornimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Priporočujoč se za mnogobrojni poset

z velespoštovanjem

(776-2)

Fran Remic.

Najboljše železo
prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za (143-25)

rokodelce in poljedelstvo.

Za pile

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava it d.

Zahvala.

Jaz sem si roko na zarijelem žebiju poškodoval v tej meri, da nisem mogel dlje časa nikake dela opravljati. Za to nezgodo sem bil od prve avstrijske občne zavarovalnice proti nezgodam na Dunaji, pri kateri sem zavarovan proti materijelnim nasledkom telesnih poškodb, tako kulantnim načinom odškodovan, da smatram za svojo dolžnost, imenovanemu zavodu, ki ga zastopa bančni zavezanec in trgovska hiša **J. C. MAYER**, izreči javno svojo najtoplejšo zahvalo ter ga vsem, ki se hočejo proti nezgodam zavarovati, najbolje priporočati.

Beričevo, dne 27. julija 1893.

Štefan Lemuth,
posestnik mlina.

(790)

Koroški rimski vrelec

najbolj prebavna, najčistejša planinska kislica, prost vseh železode obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloga pri **M. E. Supanu**.

ÜBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN

LEICHTLÖSLICHER CACAO

(98-25)

Svetovna razstava v Čikagi.

Voznji listki v AMERIKO
(360-17) pri
nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 **DUNAJ.**

Pojasnila zastoj.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče (1109-39)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zalogo skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Postna razpošiljatev vsak dan.

Vozovne zvezke

za vsak vlak veljavne, ki se za vsako povoljno progo lahko sestavi, priporoča

Jos. Paulin v Ljubljani
mejnarodna potovalna pisarna.

Za Ljubljano-Dunaj in nazaj so vozovni zvezki po jako znižani ceni vedno v zalogi. (788-1)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

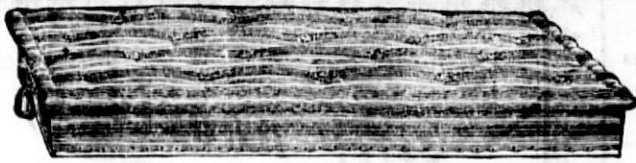
izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter znamenovane z znamko tega zavoda (438-14)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Vizitnice

(53-14)

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

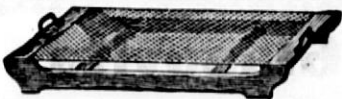

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšje tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim evilhom preoblečeni ter 10-15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s evilhom preoblečene po 15 gld. (714-80)

Gospodarji in kmetovalci!

Pomlad, čas za nakupovanje različne železnine in poljskega orodja in čas za zidanje je došel. Pri nakupovanju vseh teh reči je pa paziti, da se kupi dobro blago po nizki ceni, ali pa pri eni in isti ceni boljše blago.

Potrudil sem se nakupiti najboljše blago po najnižji ceni, za to sem v stanu je dajati tudi po najnižji ceni. Posebno se bodem trudil v tem smislu postreči z najboljšim in najcenejšim orodjem, železjem za zidanje, okovami za okna in vrata in s cementom.

V zalogi imam bodem vedno najboljši roman in portland cement, stare železniške šine za oboke, preskrbim pa tudi po najnižji ceni traverse, i. t. d. V zalogi imam raznovrstne priproste in najfinejše okove za okna in vrata, okove za voze, vezi i. t. d.

Za strehe kriti imam bogato zalogo oinkaste in pocinkane ploščevine ter strešnega papirja.

V zalogi imam

vsakovrstno orodje za mizarje

lepo in bogato pozlačene nagrobne križe

posebno pa opozarjam na svojo veliko zalogo mnogovrstnih

štedilnih ognjišč

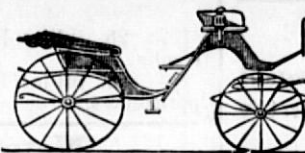
in njih posameznih delov.

Vnauja naročila se točno in vestno izvrše.

Za obilno nakupovanje in naročevanje se priporoča (174-26)

ANDREJ DRUŠKOVIČ,

trgovec z železnino v Ljubljani, Mestni trg 9/10.

F. Wisian

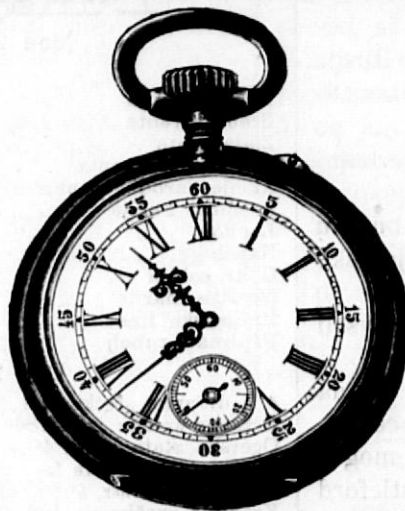
sedlar

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev“, koleselnov in na pol pokritih voz

in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (753-3)

Prej **Fran Čuden** Prej J. Geba.

urar

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11 (Podružnica v Trbovljah)

priporoča sl. občinstvu ter posebno preč. duhovščini svojo bogato zalogo

švicarskih žepnih zlatih, srebrnih in nikelnastih ur, stenskih ur z nihalom, ur budilnic, verižic, prstanov, uhanov (194-30)

in vseh v to stroko spadajočih stvari po najnižjih cenah.

Popravila izvršujejo se natančno pod poročtvom.

— Zunanja naročila se hitro izvršujejo po pošti.

Ceniki so vedno na razpolaganje zastoj in franko.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovarn

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162-25)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitseh

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Otročji vozički

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — **Največja zaloga najlepših trikolesnih štefanija-vozičkov za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje.** (327—21)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznana najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

Ilustrovanih časopisov

„Buch für Alle“, „Illustrierte Welt“, „Heimat und Fremde“

so ravnokar došli prvi sešitki novega letnika ter se pošiljajo na ogled poštine prosto. — Naročila vzprejema

J. GIONTINI (786—1)

knjigotržnica v Ljubljani.

V neko tukajšnjo trgovino z deželnimi pridelki vzprejme se s 15. avgustom ali s 1. septembrom

spreten komptoirist.

Zahteva se znanje slovenščine in nemščine ter se daje italijanščine večjemu prednost.

Ponudbe prevzema **anončni bureau Müller-jev** v Ljubljani. (787)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnosti je izborno delo

Dra. Retau-a Sebeohrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291—20)

Trgovec

izurjen in marljiv

ima izredno dobro priliko, se takoj etablirati!

Kje in kako izve se v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (789—8)

Za želodec.

(332—30)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

(789) **Iščejo se nujno:**

Dve boljši hišini za Trst in Reko, plače 12—14 gld.; — boljša kuharica za tu in drugod; — pestunja (tudi začetnica); — učence za tukajšnjo trgovino z mešanim blagom; same izvrstne trajne službe. — Več v posredovalnici G. Flux, na Bregu št. 6.

V hrvatski obitelji v nemškem Gradcu se vzprejemajo

deklice

za šolsko leto 1893/94 v stanovanje in oskrbovanje. V hiši se govori hrvatski in nemški, a razen tega se daje pouk v francoskem in angleškem jeziku in v glasovirju. — Natančneje v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (742—3)

Zobni zdravnik

DR. ROMAN JACOBI

ustavlja po najnovejši in najboljši metodi umetne zobe in zobovja.

Plombira in izdira zobe v narkozi (umetno spanje) brez bolečin. (118—13)

Zdravi sploh vsako ustno bolezen.

Ljubljana, Stari trg št. 4.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je **Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava** z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave in da je moč privediti mnogo **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo** in **tečnejšo** kavo. — **Neprekošana kot primesek k navadni bobovi kavi.** (417—15)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — 1/2 kile po 25 kr.

J. ANDEL-a

ново izumljeni prekomorski prašek

— ugonablja prav sigurno: —

ičurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešiške, ptičje prašce, sploh vse žuželke.

Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andelovi plakati.

Tovarna in razpošiljalnica

pri **J. ANDEL-u**, drogerija „pri črnem psu“, v Pragi,

(784—1)

Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri **Albinu Sličar-ju**, Dunajska cesta št. 9.

Zaradi

preselitve

ki bode v kratkem, se bodo vse še v zalogi se nahajajoče

spomladne in letne obleke za gospode in dečke, vrhnje suknje, haveloki, otročja oblačila in paletoti,

kakor tudi

plašči za gospé in deklice

jaqueti, pelerini, ovratniki iz čipek in prašni plašči

po

(326—19)

znatno znižanih cenah **razprodajali.**

Gričar & Mejač

preje M. Neumann

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.

Prvo mesto

kjer se dobivajo brezhibna, ubrano se glaseča, najsolidnejše izdelana

glasbila.

Ivan Gross, Inomost.

(Ustanovljeno l. 1832.)

Tirolske oltre Prim (specijaliteta) po gld. 8—, 12—, 16— itd.

Tirolske koncertne ali elegijske citre (specijaliteta) po gld. 12—, 15—, 18— itd.

Tirolska lesena in slamnata glasbila po gld. 350, 450, 6—, 10—.

Tirolske gitare (specijaliteta) po gld. 350, 450, 550, 7— itd.

Ocarine (pristno italijanske) po 60 kr., 70 kr., 90 kr. itd.

Ustne harmonike (Knittlinške s srebrnim glasom) po 50 kr., 70 kr. do gld. 6—.

Harmonike (najmočnejši usnjati meho) po gld. 3—, 55, 10—, 30—.

Trobila (le najboljše kakovosti) s srebrnimi obroči, najelegantnejše opremljena itd. po tovarniških cenah. (777—2)

Za vsako glasbilo popolno jamstvo.

Bogato ilustrovani katalogi se pošiljajo zastoj in poštine prosto. — Izvrstne šole za vsa glasbila. — Največja zaloga cerkvenih muzikalij.

Feliks Toman

kamnoseški mojster v Ljubljani, Resljeva cesta št. 26

ima skladišče

izdelanih piramid

iz najlepšega, najtršega temnega **sijenita** in **granita** ter se priporoča za izdelovanje najmanjših **nagrobniških kamenov**, kakor tudi najfinjših umetniško izdelanih

nagrobniških spomenikov.

Prevzema vsa

(783—1)

stavbena in umetniška kamnoseška dela

katera se kot doslej po nizki ceni najfinije izdelujejo. V zalogi ima in prodaja

robne kamene in kocke iz granita

za tlak trotoarjev in hišnih vhodov, narejene po predpisanih merah mestnega stavbenega urada, katera se po najnižji ceni dobivajo v vsaki množini.